

403

szöveg: Debrecen, 1560
dallam: Debrecen, 1774

2. Kit az Atya Úr Isten, Könyörülván emberen,
Elbocsáta teljes időben.
3. Elhagyá gazdagságát, Véghetetlen országát,
Hogy érettünk adja önmagát.
4. Ő életnek adója, Szívek vigasztalója,
Lelkünk megvilágosítója.
5. Azért jőve, hogy éljünk, Isten kedvébe essünk,
Érdeméből kegyelmet nyerjünk.
6. Nagy szeretet mindenhez, Hogy Isten emberekhez
Jőve, fertelmes bűnösökhöz.
7. Akik benne nem bíznak, Sőt bízni sem akarnak,
Örök halállal mind meghalnak.
8. Mi azért e felségben, Emberré lett Istenben:
Higgyünk mi egy reménységünkben.

404

szöveg: Debrecen, 1560
az előző dallamra

1. Kezdetben volt az Ige, A Krisztus ő Felsége,
Szent Atyjának egyetlenegye.
2. Leszálla mennyországból, Atyja akaratjából,
Istenségnek szent tanácsából.
3. E világra adaték, És minékünk születék,
Emberi nem hogy megváltatnék.